

WILDLIFE TAXI TEAM

Brengt wilde dieren naar het dichtstbijzijnde Opvangcentrum voor Vogels en Wilde Dieren

Een zieke kokmeeuw wordt voorzichtig gevangen. © Vogelbescherming Vlaanderen

Tien Erkende Opvangcentra voor Vogels en Wilde Dieren (VOC) telt Vlaanderen, maar die zijn niet vanuit elke gemeente even goed bereikbaar. In Vlaams-Brabant nemen de vrijwilligers van het Wildlife Taxi Team het transport voor hun rekening.

Een nest egels zonder moeder. © Natuurhulpcentrum

Jozefien VAN HUFFEL
Sinds mei 2012 rukte het Wildlife Taxi Team (WTT) van Vogelbescherming Vlaanderen zo'n zeshonderd keer uit, na een oproep over een noodlijdend wild dier. Vijftien dispatchers beantwoorden de telefoon, een vijftigtal chauffeurs rijdt rond in de hele provincie. Allemaal samen legden de vrijwilligers in die tweeënhalve jaar duizenden kilometer af. „Hoe meer ervaring je hebt, hoe vlotter het contact met de dieren verloopt”, klinkt het. „Intussen kan ik al goed inschatten hoe een vos zal bewegen of hoe ik een grote vogel het best vastneem.”

Houtduiven en mollen, vossen, ganzen en buizerds. Maurice en Anne Vandeput uit Zaventem vervoerden de voorbije twee jaar tientallen dieren in hun auto. Ze zijn wellicht de meest actieve leden van het WTT. „Gisteren rukten we nog uit voor een bonte specht, een prachtige en interessante vogel, en nadien voor een egel”, zegt Maurice Vandeput.

Eenmaal in het opvangcentrum in Malderen bleek die laatste echter kerngezond. „Verantwoordelijke Marc vroeg of wij hem konden vrijlaten. Dat deden we in Nossegem Boske, het laatste natuurgebied van Zaventem”, vervolgt Vandeput. „De egel was tevreden, dat zag ik aan zijn lichaamstaal. En wij waren dus uiteraard ook gelukkig.”

Het WTT kwam er omdat Vlaams-Brabant, anders dan

de andere Vlaamse provincies, slechts één Opvangcentrum voor Vogels en Wilde Dieren telt. Sinds 2012 worden oproepen er doorgeschakeld naar de vrijwillige dispatcher met dienst. „Die heeft een online kaart met alle chauffeurs en hun beschikbaarheid”, legt Jimmy Pijcke van Vogelbescherming Vlaanderen uit. „De dispatcher beoordeelt de situatie en belt vervolgens rond naar de chauffeurs. Dat zijn zowel gepensioneerd met een hart voor dieren als jongeren die dierenzorg studeren.” Het WTT is afhankelijk van giften.

Opvangcentra, en dus ook het WTT, krijgen het meest oproepen tussen maart en augustus. „Dan vallen veel jonge vogels uit het nest. De dispatchers raden dan eerst aan om de vogel opnieuw in het nest te zetten, maar soms lukt dat uiteraard niet”,

zegt Pijcke. „De herfst is dan weer erg rustig. Aan het aantal oproepen kun je overigens ook het weer afleiden. Als de mensen massaal buiten komen, treffen ze meer dieren in nood aan.”

„Toen de politie belde voor een reiger, bleek het eigenlijk een fuut te zijn”

Sommige dieren zitten vast in prikkeldraad, andere zijn vastgevroren of vlogen tegen een ruit aan. Het WTT vervoert enkel de wilde dieren die terecht kunnen in de opvangcentra. Meestal gaat het om egels, merels en houtduiven. „Bij grotere dieren vraagt de dispatcher telkens of de chauffeur het ziet zitten”, zegt Pijcke.

„Ons sturen ze af en toe naar een vos”, zegt Maurice Vandeput.

„Die zijn schichtig en beweeglijk, dus je moet voorzien welke kant op ze zullen vluchten. We leerden dat we een net moeten gebruiken en de vos vervolgens tegelijk aan de snuit en de staart moeten vastnemen. Bij een buizerd gebruik je dan weer een opgerolde handdoek die de vogel kan vastgrijpen.”

Vandeput kreeg van de lokale politie ook al een keer een oproep over een reiger. „Ik maakte mijn stationwagen zorgvuldig dicht met netten, aangezien een reiger niet in de doos zou passen die we doorgaans gebruiken”, zegt hij. „De vogel bleek echter een fuut. De agenten lachten nogal toen ik vertrok met de fuut in die veel te grote koffer ruimte, maar tot mijn verbazing bleef hij gewoon rustig zitten.”

Een keer jaarlijks volgen de WTT-vrijwilligers opleiding bij Vogelbescherming Vlaanderen. Dan krijgen ze theorie en leren ze van experts hoe ze met bepaalde dieren moeten omgaan. „In negen op de tien gevallen zit het dier echter al in een doos en is het verzwakt”, zegt Pijcke.

Na het herstel komen de dieren opnieuw vrij in de natuur. „Vooral beginnende vrijwilligers volgen 'hun' dieren op de voet”, zegt Pijcke. „Ze maken bovendien ook een klein dossier op, zodat de mensen die de oproep deden, nadien ook informatie kunnen opvragen. Een vrijwilliger die een havik binnenbracht, liet die zelf weer vrij. Dat is uiteraard goed voor de motivatie.”

Woont u in of nabij Vlaams-Brabant en zou u misschien dispatcher of chauffeur willen worden? Neem dan contact op via 03 296 26 80 of e-mail naar info@vogelbescherming.be met als onderwerp „WTT”.

Ook jonge reeën komen soms in de opvangcentra terecht. © Natuurhulpcentrum

Advertentie

Promo's
vergelijken?

Hoeft niet.

Onze prijzen zijn al aangepast.

colruyt
laagste prijzen